

[Agerschou]

og som indenrigsministeren bemærkede, har en del af medarbejderne allerede fået nyt arbejde. Det er for så vidt uinteressant for os. Det, vi har ment er vigtigt, er, at vi sørger for, at den forskning, der er foregået, fortsætter. Men det er klart, at hvis vores forslag skal have nogen mening, skal der tages en hurtig beslutning. Vi mener, det er katastrofalt, at det nuværende team, med de erfaringer, det har, og de aktiviteter, der er foregået, spredes for alle vinde, og at den opsamlede erfaring går tabt.

Jeg lagde mærke til, lige inden jeg gik på talerstolen, at indenrigsministeren tog tre, muligvis fire skridt op mod talerstolen. Jeg glæder mig til at høre ministerens svar på de spørgsmål, der nu gentagne gange er blevet stillet af mig selv og af hr. Lenger fra VS. Jeg synes, at ministeren skulle have gjort et forsøg på at besvare spørgsmålene for længe siden, så det kunne have været inddraget i debatten på et tidligere tidspunkt. Men bedre sent end aldrig. Jeg glæder mig til at se, om ministeren nu tager fem eller seks skridt eller opnår at komme helt herop på talerstolen.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Grunden til, at jeg ikke fik ordet før, var, at hr. Agerschou var så hurtig; vi løb hurtigt-begge to.

Det er en mærkelig debat, en utrolig mærkværdig debat. Jeg noterede mig, at hr. Lenger sagde noget om, at jeg og rigshospitalet og folketingets flertal ikke roste eller tilgodeså cancerforskningen på Finsenlaboratoriet. Ja men hvad er det for noget, havde jeg nær sagt. Jeg synes, det er helt utroligt, at man kan komme med en sådan påstand.

Som hr. Lenger vil vide, har jeg flere gange i kommunaludvalget fortalt, hvad der var meningen med denne omlægning. Så kan man da ikke stå og sige, at folketingets flertal ikke er meget optaget af cancerforskning på Finsenlaboratoriet. Det er dog en utrolig påstand, og den er under alle omstændigheder ikke rigtig. Den vil jeg gerne tilbagevise også på folketingsflertallets vegne. Vi traf den beslutning, vi rent faktisk traf, fordi vi mente, at den måde, det nu bliver tilrettelagt på, er den rigtige måde at tilgodesæ cancerforskning på.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at folketinget i denne sag ikke tror, at vi er læger, eller

at vi er et ansvarligt hospital, men at vi lægger utrolig meget vægt på, hvad de læger, der mere end nogen er interesseret i netop cancerforskningen og har med de patienter at gøre til daglig, dette drejer sig om, hvad de læger, der står midt i dette arbejde, siger. Hvad siger de om, hvad det er for en forskning, de har brug for? Hvad er det for en måde, de ønsker at bruge forskningen på? Og hvordan kan vi indrette rigshospitalets cancerforskning på en sådan måde, at det tilgodeser lægernes hensyn og dermed også patienternes interesser bedst?

Jeg gør opmærksom på, at den ansvarlige overlæge på Finsenlaboratoriet har udarbejdet en plan for den fremtidige cancerforskning; den er kommet her i september måned. Den tror jeg både hr. Lenger og det øvrige kommunaludvalg skulle læse med stor interesse.

Jeg gør også opmærksom på, at rigshospitalets lægeråd gentagne gange og sidst i 1983 har sagt, at de er enige i den plan, der er lagt for cancerforskningen, ja, faktisk, så vidt jeg husker, er dem, der har opfundet denne måde at lave cancerforskning på, den plan, som vi hermed har vedtaget i folketinget.

Der blev sagt før, at den forskning, der er foretaget på Finseninstituttet, skal videreføres. Ja men hvis de læger, der skal arbejde med disse ting på rigshospitalet, ikke mener, at den forskning, der har været foretaget på Finsenlaboratoriet, i alle tilfælde har været cancerrelevant nok, kan det da ikke være rimeligt, at den skal videreføres. Så må det da være rimeligt, at man følger med tiden og prøver at indrette cancerforskningen sådan, at den tilgodeser fremtiden og de patienter, som ligger på rigshospitalet og Finseninstituttet i dag. Det kan da ikke være i cancerforskningens interesse, at den er stationær. Det må da være sådan, at den følger de patienter, som har brug for den hjælp, som cancerforskningen kan give. Alle relevante parter har sagt, at det, der er foretaget på Finsenlaboratoriet, nok har været forskning, men overvejende forskning i tekniske emner, som imidlertid kun i ret begrænset omfang har været direkte cancerrelateret. Den sætning vil man kunne genfinde den ene gang efter den anden i det materiale, som kommunaludvalget også har foran sig.

Det kan da ikke være rigtigt, som det også bliver sagt her, at vi skal opretholde nogle